

[Aksel Møller.]

minister skal have Tak for de Forbedringer, som er foreslaaet, ikke mindst i Forslaget om Afgift af Omsætning af stærke Drikke.

Opgivelsen af Detailhandleren som Skatteopkræver er en meget betydelig Forenkling. I og for sig kunde man vel godt være gaaet noget videre ad den Vej, som den højtærede Minister her har betraadt. Man kunde vel godt have faaet et endnu større Resultat ud af denne gode Vilje. For det første burde jo en saadan Omlægning have kunnet føre til en Formindskelse af Omfanget af de specificerede Opgørelser, som Lovforslagets §§ 12 og 7 forlanger af Erhvervene. Hvilken Grund skulde der vel egentlig være til stadig væk at gøre op, hvilke Salg man har haft til Detailhandelen, naar Detailhandelen ikke længere er afgiftspligtig? Naturligvis kan man sige: Ja, men der er stadig denne Forskel paa Salg til Detaillist og Salg til Restauratør, idet Salg til en Restauratør efter Lovforslaget kræver en Afgiftsberegning paa 19 pCt., medens Salg til en Detailhandler, en Købmand kræver en Afgiftsberegning paa 22½ pCt. Hvad skal man egentlig med denne Sondring? Hvorfor kan man ikke simpelt hen lade Engrosvirksomheden eller Fremstillingsvirksomheden sælge Varen og betale en Afgift paa 22½ pCt., enten Varen gaar ud i en Købmandsbutik eller til en Restauratør? Forudsætningen maatte naturligvis saa være, at man nedsatte den almindelige Afgift paa Restauranter tilsvarende. Det er Teknik; det Problem kan den højtærede Finansminister og hans Embedsmænd meget, meget hurtigt løse. Det vilde jo betyde en Forenkling. Derved vilde en Masse af de Opgørelser, som Loven kræver, kunne falde bort.

I det hele taget synes jeg, det vilde være en smuk Opgave for dette høje Ting i denne Rigsdagssamling at prøve paa at pille alle overflødige Arbejdsopgaver, som det offentlige gennem Lovgivningen maatte paalægge Erhvervene, væk. Mangelen paa Arbejdskraft kunde nok motivere det.

For øvrigt kan jeg ikke tro, at der skulde være nogen Vanskelighed ved at overtale den højtærede Finansminister til at gennemføre en Forenkling af denne Natur. Med hele den Indstilling, den højtærede Minister viser over for alle disse Problemer, haaber jeg paa et frugtbringende Udvalgsarbejde. Maaske kunde man tilmed gøre sig Forhaabning — nu da man er ved at gøre sig Forhaabninger — om, at man under en Udvalgsbehandling kunde imødekomme Restauratørerhvervets Ønske om en simplere Form for selve Afgiftsberegningen. Naar

man tænker paa alle de Decimaler, som i Øjeblikket er i Anvendelse for at udregne Afgiften, synes jeg nok, det kunde gøres noget lettere. Det er vel egentlig ogsaa blot et Spørgsmaal om Teknik at finde den naturlige Brøk, som vilde give den højtærede Finansminister praktisk talt det samme Provenu og samtidig gøre det hele mere overskueligt for Erhvervet.

Prisen for at opnaa denne Lettelse for Detailhandelen, som den højtærede Ministers Forslag indeholder, er altsaa en Fiksering af Kommunernes Provenu af Omsætningsafgiften paa stærke Drikke. Der er vist ikke nogen, som vil protestere mod en saadan Fastsættelse af Provenuet. Rent faktisk har det jo svinget meget, meget lidt, hvis det overhovedet har svinget, i en lang Aarrække, saa det volder næppe nogen Vanskelighed. Selvfølgelig kunde man sige, at vore Kommuner i de senere Aar har haft en stadig faldende Del af deres Indtægter gennem de lovhjemlede Afgifter og derfor er blevet henvist til at tage mere og mere paa de direkte Kommuneskatter eller paa Taksterne, men det kan paa den anden Side ikke bestrides, at Krigsaarene alligevel har været relativt gode Aar for Danmarks Kommuner, og at det er Staten, der har baaeret mere end Broderpartern af de økonomiske Byrder, som fulgte med Krigen. Derfor har jeg i hvert Fald ikke for Øjeblikket nogen Betænkelighed ved at give Afkald paa en Lejlighed til at søge at forhøje Kommunernes Indtægter, saa meget mere som det utrykkeligt fremgaar af, hvad der blev sagt i Fremsættelsestalen, at man har sin Opmærksomhed henvendt paa Problemet, og at Skattekommissionen vil komme til at behandle det. Jeg er altid lidt usikker med Hensyn til, om man skal ønske denne Skattekommission mere Fart paa eller mindre Fart paa. Indtil nu har der ikke været nogen særlig Risiko ved at ønske den mere Fart paa, men senere kan det jo være, at man kunde komme til at ønske mere Tilbageholdenhed, saa jeg skal afstaa fra at formulere det helt præcist. Jeg skal i alt Fald ikke formulere det som et Ønske om, at alle Sejl sættes til i dette Øjeblik.

Forslaget til Lov om midlertidige Toldafgifter giver ikke Anledning til Bemærkninger, hvad selve dets to Paragraffer angaar. Derimod synes jeg egentlig, Tiden er inde til at spørge den højtærede Finansminister, om han ikke finder, at en à jour-Føring af de fiskale Toldsatser vilde være et egnet Mittel for hans Skattepolitik. Den højtærede Minister har jo i Sommerens Løb gjort sig mange Anstrengelser for at kyse vore